

Videregivelse af oplysninger om kriminalitetstruede elever

Undervisningsministeriet er blevet bekendt med, at der har været eksempler på, at elever har skiftet skole, uden at den afgivende skole har informeret den modtagende skole om, at eleven er bandemedlem eller på anden måde i kontakt med det kriminelle miljø.

Med henblik på at sikre at en skole, som modtager en kriminalitetstruet elev, kan tage hånd om eleven med det samme, bør den afgivende skole altid informere den modtagende skole om den kriminalitetstruede elevs forhold.

Undervisningsministeriet kan i den forbindelse oplyse følgende om adgangen til at videregive og udveksle personoplysninger om kriminalitetstruede elever:

1. De almindelige regler om videregivelse af personoplysninger findes i persondataloven. Forvaltningsloven regulerer adgangen til at videregive andre oplysninger.

Persondataloven skelner mellem tre kategorier af personoplysninger; 1) oplysninger om racemæssig og etnisk baggrund, politisk, religiøs og filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og helbredsmæssige og seksuelle forhold (særligt følsomme personoplysninger), 2) oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem nævnt under pkt. 1 (følsomme personoplysninger) samt 3) ikke fortrolige og almindeligt fortrolige oplysninger.

Oplysninger om en elevs tilknytning til en bande vil formentlig i en række tilfælde ikke anses for følsomme oplysninger. Det skyldes, at bander normalt ikke har et politisk eller andet meningstilkendegivende formål, og at personer, som er medlem af eller har tilknytning til en bande, normalt selv tilkendegiver denne tilknytning over for offentligheden.

Uanset om oplysninger om en elevs tilknytning til en bande eller til kriminalitetsmiljøet i konkrete tilfælde måtte anses for at være følsomme oplysninger omfattet af punkt 2 ovenfor, kan sådanne oplysninger altid videregives fra den afgivende skole til den modtagende skole, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, som begrundes hemmeligholdelsen, eller hvis videregivelse er nødvendig for den modtagende skoles arbejde.

Dermed vil sådanne personoplysninger normalt kunne videregives som led i en koordineret myndighedsindsats mod kriminalitet, ligesom en videregivelse vil kunne ske, når oplysningerne er nødvendige for, at den modtagende skole kan tage forsvarligt hånd om eleven, vurdere årsager til fravær, særlig adfærd m.v.

Oplysninger kan dermed videregives fra en skole til en anden, uanset den person, som oplysningerne vedrører, ikke har givet samtykke hertil.

Generelt gælder det, at det er den skole, der vil videregive personoplysninger, der skal vurdere, om oplysningerne kan videregives efter reglerne i persondataloven.

Reglerne om videregivelse af personoplysninger til en anden myndighed findes i persondatalovens §§ 5-8 og §§ 10 og 11.

2. I retsplejelovens § 115 findes endvidere en særlig bestemmelse, der supplerer de almindelige regler i persondataloven og forvaltningsloven. Bestemmelsen præciserer mulighederne for at videregive og udveksle oplysninger som led i kriminalitetsforebyggende samarbejde. Bestemmelsen finder primært anvendelse i forbindelse med det såkaldte SSP-samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi om at forebygge kriminalitet blandt børn og unge.

Efter bestemmelsen kan politiet samt myndigheder og institutioner, der indgår i det kriminalitetsforebyggende arbejde, udveksle følsomme personoplysninger, hvis dette må anses for nødvendigt af hensyn til det kriminalitetsforebyggende arbejde.

Politiet kan i den forbindelse give medarbejdere på skole- og socialområdet oplysninger om, at der er visse problemer med en bestemt person eller grupper af personer, ligesom forvaltningen har en tilsvarende adgang til at give politiet og andre myndigheder og institutioner, som deltager i SSP-samarbejdet, oplysninger, der kan belyse problemernes karakter og omfang. Myndighederne kan herefter sammen vurdere, hvilke initiativer der vil være mest hensigtsmæssige for at hjælpe de pågældende ud af deres kriminalitetsproblemer.

Bestemmelsen giver på denne måde myndighederne og institutionerne mulighed for at udveksle og drøfte sådanne personoplysninger uden forudgående samtykke, og uden at det er ”nødvendigt” i relation til myndighedsopgaver at videregive de pågældende oplysninger.

Det skal dog understreges, at bestemmelsen kun kan anvendes i de tilfælde, hvor det i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende samarbejde viser sig, at der er tale om børn og unge, der er alvorligt truede af kriminalitet, og hvor hensynet til barnets tarv taler for, at barnets forhold undersøges nærmere med henblik på, at en eller flere myndigheder i fællesskab kan løse de spørgsmål, der opstår.